

lovforslag om en generel 100 pct.s forhøjelse af mængdetoldsatserne med visse undtagelser. Dette forslag blev ikke gennemført. Siden 1947 er der sket adskilligt, som bevirker, at ajourføringen i dag må formes på en anden måde end dengang. For det første er der sket en yderligere betydelig prisstigning, som betyder, at ajourføringsproblemet nu er mere omfattende end for 5 år siden. For det andet er der gennem de internationale toldforhandlinger indført en række bindinger, som også vi er inddraget i. Herved sættes der på en række områder dels grænser for ajourføringens størrelse og dels for dens form. Med dette sidste tænker jeg på de vigtige bestemmelser, navnlig for manufakturvarerne, der går ud på, at en forhøjelse af de bestående todsatser kun kan ske ved overgang til værditold. Det er derfor heldigt, at vi nu er således stillet, at de praktiske vanskeligheder ved værditolden kan overvindes. Endelig har for det tredje den igangværende liberalisering gjort spørgsmålet om ajourføringen af todsatserne aktuelt.“

Finansministeren håbede, at rigsdagen hurtigt ville tage stilling til sagen, da et forslag, der indeholder forhøjelser af told- og forbrugsafgifter, kan fremkalde betydelige importforøgelser, hvis dets behandling strækker sig over længere tid. Den rigtige fremgangsmåde ville være at *gennemføre de væsentlige forhøjelser efter en kortvarig behandling* af lovforslaget og så senere lade *en kommission foretage en affilng af toldlovgivningen*.

Ved lovforslagets 1. behandling erklærede *H. C. Hansen* (S) sig enig i, at en teknisk revision af toldlovgivningen var tiltrængt, og at det nu i højere grad en tidligere var administrativt muligt og økonomisk hensigtsmæssigt at gå over til et værditoldsystem; men han fandt — i betragtning af behovet for at opbygge den fornødne valutareserve — tidspunktet for en videreførelse af liberaliseringen yderst uheldigt og kunne ikke tiltræde lovforslaget. Når regeringen imod socialdemokratiet gennemførte en videregående liberalisering sammen med andre politiske partier, så skulle den ikke regne med, at det kunne nytte at komme til socialdemokratiet for at få gennemført toldforanstaltninger for derigennem at modvirke den *arbejdsløshed*, som liberaliseringen ville skabe. „Det er denne egenartede argumentation, vi vender os imod. Først fører regeringen med en bestemt kreds i dette ting sin særlige politik, derefter konstateres de virkninger, vi har påpeget i forvejen, og så kommer finansministeren herop og siger til socialdemokratiet: det kan I virkelig ikke være bekendt; vi andre har lavet det, som har skabt alle disse vanskeligheder, og så sidder I stille og siger, at I ikke vil være med til at lave en række ubehagelige ting, som skal modvirke disse vanskeligheder. Jeg troede iøvrigt, det var kendt på forhånd, at dette var vort synspunkt, og det har jeg gerne villet sige.“